

Presidentens utøvende kontor2 024

[Hendelser](#)

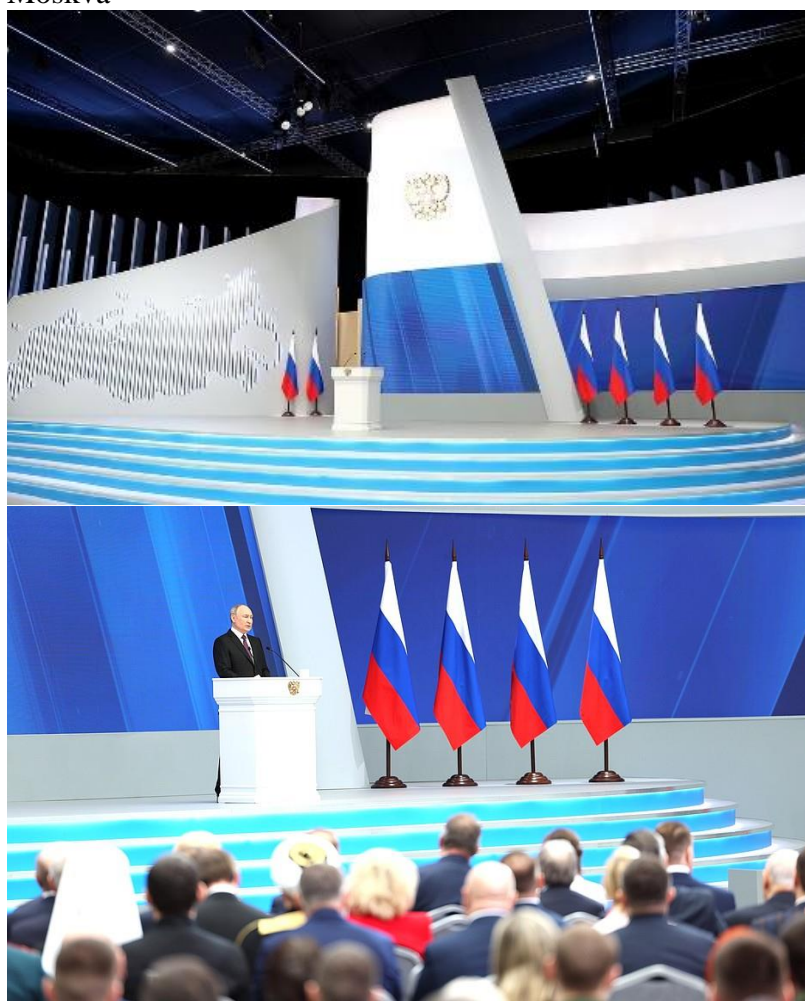
Presidentens tale til den føderale forsamlingen

Vladimir Putin holdt sin tale til den føderale forsamlingen. Seremonien fant sted i Gostiny Dvor, Moskva.

februar 29, 2024

14:20

Moskva

12 av 26

Presidentens tale til den føderale forsamlingen.

Russlands president Vladimir Putin: Senatorer, statsdumaens varamedlemmer,

Borgere av Russland,

Hovedformålet med hver tale til den føderale forsamlingen er å tilby et fremtidsrettet perspektiv. I dag vil vi diskutere ikke bare våre kortsiktige planer, men også våre strategiske

mål og saker som jeg tror er medvirkende til å sikre en jevn langsiktig utvikling for landet vårt.

Dette handlingsprogrammet og de konkrete tiltakene det inkluderer er i stor grad et resultat av mine reiser til regionene og samtalene jeg hadde med arbeidere og ingeniører ved sivile og forsvarsanlegg, så vel som med leger, lærere, forskere, frivillige, entreprenører, store familier, med våre frontlinjehelter, frivillige, soldater og offiserer fra de russiske væpnede styrker. Selvfølgelig er det klart at disse samtalene, disse møtene ikke kommer ut av ingensteds - de er organisert. Likevel gir disse utvekslingene folk en mulighet til å snakke om deres presserende behov. Mange ideer kom fra store sivilsamfunn og ekspertfora.

Forslagene fra vårt folk, deres ambisjoner og håp ble grunnlaget, tjente som hovedpilaren i prosjektene og initiativene som også vil bli annonsert i dag, under denne talen. Det er mitt håp at den offentlige diskusjonen om disse temaene vil fortsette, siden det bare er sammen at vi kan oppfylle alle våre planer. Vi har faktisk store oppgaver foran oss.

Vi har allerede bevist at vi kan levere på de mest utfordrende målene og svare på eventuelle utfordringer, selv de mest formidable. For eksempel var det en tid da vi avverget internasjonal terroristaggressjon og bevarte vår nasjonale enhet, og forhindre at landet vårt ble revet i stykker.

Vi støttet våre brødre og søstre. Vi støttet deres beslutning om å være sammen med Russland, og i år markeres tiårsjubileet for den legendariske russiske våren. Men selv nå, energien, oppriktigheten og motet til heltene - folket på Krim, Sevastopol og det opprørske Donbass - deres kjærlighet til moderlandet, som de bar gjennom generasjoner, gjør en naturlig stolt. Dette inspirerer oss absolutt og styrker vår tillit til at vi vil overvinne alt, at vi vil kunne gjøre noe sammen.

Slik klarte vi – alle hender på dekk – å eliminere den dødelige trusselen fra Covid-19-pandemien nylig. Videre, ved å gjøre det, viste vi også verden at verdier som medfølelse, gjensidig støtte og solidaritet råder i vårt samfunn.

Og i dag, når vårt fedreland forsvaret sin suverenitet og sikkerhet, forsvaret livene til våre landsmenn i Donbass og Novorossiia, spiller våre borgere den avgjørende rollen i denne rettfærdige kampen - deres enhet og hengivenhet til vårt land, og vårt felles ansvar for dets fremtid.

De demonstrerte tydelig og utvetydig disse egenskapene i begynnelsen av den spesielle militære operasjonen, da den ble støttet av det absolutte flertallet av russerne. Til tross for de vanskeligste prøvelser og bitre tap, har folk forblitt ubøyelige i sitt valg og bekrefter det ved å prøve å gjøre så mye som mulig for sitt land og for det felles beste.

Russiske næringer jobber i tre skift for å rulle ut så mange produkter som fronten trenger. Hele økonomien, som gir det industrielle og teknologiske grunnlaget for vår seier, har vist fleksibilitet og motstandskraft. Jeg vil gjerne takke hver bedriftsleder, ingeniør, arbeider og bonde for deres ansvarlige og harde arbeid i Russlands interesse.

Millioner av mennesker har sluttet seg til We Are Together-kampanjen og den russiske Folkefrontens prosjekt Alt for seier! I løpet av de siste to årene har russiske bedrifter donert

milliarder av rubler til frivillige organisasjoner og veldedige stiftelser som støtter våre soldater og deres familier.

Folk sender brev og pakker, varme klær og kamuflasjenett til fronten; De donerer penger fra sparepengene sine, noen ganger veldig beskjedne. Igjen, denne typen hjelp er uvurderlig - det er alles bidrag til den felles seieren. Våre helter ved frontlinjen, i skyttergravene, der det er vanskeligst, vet at hele landet er med dem.

Jeg vil gjerne anerkjenne Defenders of the Fatherland Foundation, Committee of the Warriors of the Fatherland Families og andre offentlige foreninger for deres utrettelige innsats. Jeg oppfordrer myndighetene på alle nivåer til å fortsette å gi urokkelig støtte til familiene til våre helter, inkludert deres foreldre, ektefeller og barn, som i spenning venter på trygg retur av sine kjære.

Jeg er takknemlig for at partiene i folkeforsamlingen står samlet om nasjonale interesser. Russlands politiske system står som en av pilarene i vårt lands suverenitet. Vi vil fortsette å fremme demokratiske institusjoner og motstå enhver ekstern innblanding i våre indre anliggender.

Det såkalte Vesten, med sin koloniale praksis og forkjærlighet for å oppfordre til etniske konflikter rundt om i verden, søker ikke bare å hindre vår fremgang, men ser også for seg et Russland som er et avhengig, fallende og døende rom hvor de kan gjøre som de vil. Faktisk ønsker de å gjenskape i Russland hva de har gjort i mange andre land, inkludert Ukraina: så splid i vårt hjem og svekke oss innenfra. Men de tok feil, noe som har blitt klinkende klart nå som de gikk imot vårt multietniske folks faste beslutsomhet og beslutsomhet.

Våre soldater og offiserer - kristne og muslimer, buddhister og tilhengere av jødedommen, folk som representerer forskjellige etnisiteter, kulturer og regioner - beviste med sine handlinger som er sterkere enn tusen ord at det århundrer gamle samholdet og enheten til folket i Russland er en formidabel og uovervinnelig kraft. Alle av dem, skulder ved skulder, kjemper for vårt felles fedreland.

Sammen, som borgere av Russland, vil vi stå sammen i forsvaret av vår frihet og vår rett til en fredelig og verdig tilværelse. Vi vil stake ut vår egen kurs, for å sikre kontinuiteten i generasjonene, og dermed kontinuiteten i den historiske utviklingen, og ta tak i de utfordringene landet står overfor basert på vårt syn på verden, våre tradisjoner og tro, som vi vil gi videre til våre barn.

Venner

Forsvaret og styrkingen av suvereniteten foregår over hele linja, først og fremst ved frontlinjen, der våre tropper kjemper med standhaftig og uselvisk beslutsomhet.

Jeg er takknemlig for alle som kjemper for Faderlandets interesser, som utholder smeltedigelen av militære prøvelser, og setter sine liv på spill hver dag. Hele nasjonen har den dypeste respekt for din bragd, sørger over de døde, og Russland vil alltid huske sine falne helter.

(Et øyeblikks stillhet.)

Våre væpnede styrker har tilegnet seg mye erfaring, blant annet når det gjelder å koordinere alle fløyene i militæret, samt å mestre de nyeste taktikkene og metodene i krig. Denne innsatsen har gitt oss så mange talentfulle og erfarne sjefer som verdsetter sine menn og er flittige i å utføre sine oppdrag, vet hvordan de skal bruke nytt utstyr og er effektive når de utfører sine oppgaver. Jeg vil understreke at dette skjer på alle nivåer, fra tropper og operasjonsavdelinger til overkommandoen.

Vi er klar over utfordringene vi står overfor. De finnes. Når det er sagt, vet vi også hva som må gjøres for å løse dem. Det pågår en pågående og utrettelig innsats både langs frontlinjene og bak i denne forbindelse for å forbedre hærens og flåtens slagkraft, for å gjøre dem mer teknisk kunnskapsrike og effektive.

Forsvaret er mangedoblet. Våre enheter har tatt initiativet og vil ikke gi fra seg det. De rykker selvsikkert frem i flere operative teatre og frigjør flere territorier.

Det var ikke vi som startet krigen i Donbass, men som jeg allerede har sagt mange ganger, vil vi gjøre alt for å få slutt på den, utrydde nazismen og oppfylle alle målene for den spesielle militæroperasjonen, samt forsvare suverenitet og sikre at vårt folk er trygge.

De strategiske atomstyrkene er i full kampberedskap og evnen til å bruke dem er sikret. Vi har enten allerede oppnådd eller er i ferd med å fullføre alle våre planer når det gjelder våpen i tråd med det jeg sa i min [2018-tale](#).

Kinzhal, det hypersoniske luftlanserte komplekset, har ikke bare gått inn i kamptjeneste, men har vært effektiv når man utfører angrep mot kritiske mål under den spesielle militære operasjonen. På samme måte har Zircon, et skipsbasert hypersonisk missilkompleks, allerede tjenestegjort i kamp. Det ble ikke engang nevnt under 2018-talen, men dette missilsystemet har også gått inn i kamptjeneste.

Avangard hypersoniske ICBM, samt Peresvet-laserkompleksene har også gått inn i kamptjeneste. Burevestnik, et kryssermissil med ubegrenset rekkevidde, er i ferd med å fullføre testfasen, og det samme er Poseidon, en ubemannet undervannsfarkost. Disse systemene har bevist at de oppfyller de høyeste standardene, og det ville ikke være en overdrivelse å si at de tilbyr unike evner. Våre tropper mottok også de første serieproduserte Sarmat tunge ballistiske missiler. Snart vil vi vise dem til deg på deres kampvarslingstjeneste i områdene der de er utplassert.

Arbeidet med å utvikle flere andre nye våpensystemer fortsetter, og vi forventer å høre enda mer om hva våre forskere og våpenprodusenter har oppnådd.

Russland er klar for dialog med USA om spørsmål om strategisk stabilitet. Det er imidlertid viktig å klargjøre at i dette tilfellet har vi å gjøre med en stat hvis herskende kretser står for åpent fiendtlige handlinger mot oss. Så de har seriøst til hensikt å diskutere strategiske sikkerhetsspørsmål med oss, samtidig som de prøver å påføre Russland strategisk nederlag på slagmarken, som de selv sier.

Her er et godt eksempel på hykleriet deres. De har nylig kommet med ubegrunnede påstander, spesielt mot Russland, om planer om å utplassere atomvåpen i verdensrommet. Slike falske fortellinger, og denne historien er utvetydig falsk, er designet for å involvere oss i forhandlinger om deres betingelser, noe som bare vil være til fordel for USA.

Samtidig har de blokkert vårt forslag som har ligget på bordet i over 15 år. Jeg viser til avtalen om å hindre utplassering av våpen i verdensrommet, som vi utarbeidet tilbake i 2008. Det har vært null reaksjoner på det. Det er helt uklart hva de snakker om.

Derfor er det grunn til å mistenke at den nåværende amerikanske administrasjonens erklærte interesse for å diskutere strategisk stabilitet med oss bare er demagogi. De ønsker bare å vise sine borgere og verden, spesielt i forkant av presidentvalget, at de fortsetter å styre verden, at de vil snakke med russerne når det vil være til nytte for dem, og at det ikke er noe å snakke om, og de vil prøve å påføre oss nederlag ellers. Business as usual, som de sier.

Men dette er selvfølgelig uakseptabelt. Vår posisjon er klar: Hvis du vil diskutere sikkerhets- og stabilitetsspørsmål som er kritiske for hele planeten, må dette gjøres som en pakke som selvfølgelig inkluderer alle aspekter som har å gjøre med våre nasjonale interesser og har direkte betydning for sikkerheten til landet vårt, Russlands sikkerhet.

Vi er også klar over de vestlige forsøkene på å trekke oss inn i et våpenkappløp, og dermed utmatte oss, som speiler strategien de med suksess brukte med Sovjetunionen på 1980-tallet. La meg minne om at Sovjetunionens militærutgifter fra 1981 til 1988 utgjorde 13 prosent av BNP.

Vår nåværende imperativ er å styrke vår forsvarsindustri på en slik måte at det øker vårt lands vitenskapelige, teknologiske og industrielle evner. Vi må allokere ressursene så klokt som mulig, fostre en effektiv økonomi for Forsvaret, og maksimere avkastningen på hver rubel av våre forsvarsutgifter. Det er avgjørende for oss å fremskynde løsningen av sosiale, demografiske, infrastrukturelle og andre problemer vi står overfor, samtidig som vi fremmer kvaliteten på utstyret til den russiske hæren og marinen.

Dette gjelder først og fremst generelle styrker, forbedring av prinsippene for deres organisasjon og deployering av avanserte ubemannede angrepssystemer, systemer for luftforsvar og elektronisk krigføring, rekognosering og kommunikasjoner, høypresisjonsvåpen og andre typer våpen til troppene.

Vi må styrke styrkene i det vestlige strategiske teateret for å motvirke truslene fra NATOs videre utvidelse østover, med Sverige og Finland som blir med i alliansen.

Vesten har fremprovosert konflikter i Ukraina, Midtøsten og andre regioner rundt om i verden, mens de konsekvent sprer usannheter. Nå har de frekkheten til å si at Russland har intensjoner om å angripe Europa. Kan du tro det? Vi vet alle at deres påstander er fullstendig grunnløse. Og samtidig setter de som mål å angripe på vårt territorium og vurderer de mest effektive ødeleggelsesmidlene. Nå har de begynt å snakke om muligheten for å utplassere Natos militære kontingenter til Ukraina.

Men vi husker hva som skjedde med de som sendte sine kontingenter til vårt lands territorium en gang før. I dag vil eventuelle aggressorer møte langt alvorligere konsekvenser. De må forstå at vi også har våpen – ja, de vet dette, som jeg nettopp har sagt – som er i stand til å treffe mål på deres territorium.

Alt de finner opp nå, skremmer verden med trusselen om en konflikt som involverer atomvåpen, som potensielt betyr slutten på sivilisasjonen – skjønner de ikke dette? Problemet er at dette er mennesker som aldri har møtt dyp motgang; De har ingen oppfatning av krigens

grusomheter. Vi – selv den yngre generasjonen russere – har opplevd slike prøvelser under kampen mot internasjonal terrorisme i Kaukasus, og nå, i konflikten i Ukraina. Men de fortsetter å tenke på dette som en slags action tegneserie.

Faktisk, akkurat som enhver annen ideologi som fremmer rasisme, nasjonal overlegenhet eller eksepsjonalisme, er russofobi blendende og fordummende. USA og dets satellitter har faktisk demontert det europeiske sikkerhetssystemet som har skapt risiko for alle.

Det er klart at et nytt, likeverdig og udelelig sikkerhetsrammeverk må skapes i Eurasia i overskuelig fremtid. Vi er klare for en saklig diskusjon om dette emnet med alle land og foreninger som kan være interessert i det. Samtidig vil jeg gjenta (jeg tror dette er viktig for alle) at ingen varig internasjonal orden er mulig uten et sterkt og suverent Russland.

Vi streber etter å forene det globale flertallets innsats for å svare på internasjonale utfordringer, for eksempel turbulent transformasjon av verdensøkonomien, handel, finans og teknologimarkeder, når tidligere monopoler og stereotyper knyttet til dem kollapser.

For eksempel, i 2028 vil BRICS-landene, med hensyn til de nye medlemmene, skape om lag 37 prosent av det globale BNP, mens G7-tallene vil falle under 28 prosent. Disse tallene er ganske talende fordi situasjonen var helt annerledes for bare 10 eller 15 år siden. Du har hørt meg si det offentlig før. Dette er trendene, skjønner dere. Dette er de globale trendene, og det er ingen som unnslipper dem siden de er objektiv virkelighet.

Se, G7-landenes andel i globalt BNP i form av PPP var på 45,7 prosent i 1992, mens BRICS-landene (denne foreningen eksisterte ikke i 1992) utgjorde bare 16,5 prosent. I 2022 sto imidlertid G7 for 30,3 prosent, mens BRICS hadde 31,5 prosent. Innen 2028 vil prosentandelen skifte enda mer i favør av BRICS, med 36,6 prosent, og det anslåtte tallet for G7 er 27,8 prosent. Det er ikke til å komme bort fra denne objektive virkeligheten, og slik vil det forbli uansett hva som skjer videre, også i Ukraina.

Vi vil fortsette å jobbe med vennlige land for å skape effektive og sikre logistikk-korridorer, og stole på banebrytende løsninger for å bygge en ny global finansiell arkitektur som vil være fri for politisk innblanding. Dette er spesielt viktig med tanke på at Vesten har undergravd sine egne valutaer og banksystem ved bokstavelig talt å sage av grenen den sitter på.

Prinsippene om likeverd og respekt for hverandres interesser veileder oss i samspillet med våre partnere. Dette er grunnen til at flere og flere land har vært proaktive i å søke å være en del av aktivitetene til EAEU, SCO, BRICS og andre foreninger som involverer Russland. Vi ser mye løfte i prosjektet for å bygge et større eurasisk partnerskap og samkjøre integrasjonsprosesser innenfor den eurasiske økonomiske unionen og Kinas Belt and Road Initiative.

Det har vært en positiv utvikling i Russlands dialog med ASEAN. Toppmøtene mellom Russland og Afrika har vært et reelt gjennombrudd, med det afrikanske kontinentet som blir stadig mer selvsikker i å forfølge sine interesser og nyte ekte suverenitet. Vi støtter oppriktig disse ambisjonene.

Russland har langvarige og positive forbindelser med arabiske stater, som har sin egen unike og levende sivilisasjon som spenner over Nord-Afrika og Midtøsten. Det er vår tro at vi må

finne nye konvergenspunkter med våre arabiske venner og utdype våre partnerskap over hele linja. Den samme visjonen vil lede vårt forhold til Latin-Amerika.

På et eget notat vil jeg be regjeringen om å bevilge mer midler til internasjonale programmer for å fremme det russiske språket og vår multietniske kultur, først og fremst innenfor CIS-rommet, men også over hele verden.

Forresten, venner og kolleger, er jeg sikker på at mange av dere har vært på Russland-utstillingen. Folk drar dit for å se hvor rikt og stort vårt hjemland er og for å vise dette til sine barn. Familieåret er lansert der. Verdien av kjærlighet, gjensidig støtte og tillit er overlevert fra generasjon til generasjon, akkurat som vår kultur, tradisjoner, historie og moralske prinsipper.

Men hovedformålet med familien er å få barn, å formere seg, å oppdra barn og dermed å sikre overlevelsen til vår multietniske nasjon. Vi kan se hva som skjer i noen land hvor moralske standarder og familien blir bevisst ødelagt og hele nasjoner blir presset til utryddelse og dekadanse. Vi har valgt livet. Russland har vært og er fortsatt en høyborg for de tradisjonelle verdiene som menneskelig sivilisasjon står på. Vårt valg støttes av flertallet av mennesker i verden, inkludert millioner i vestlige land.

Det er sant at fødselsratene i dag faller i Russland og mange andre land. Demografer sier at denne utfordringen er relatert til endringer i sosiale, økonomiske, teknologiske, kulturelle og verdioppfatninger over hele verden. Unge mennesker får en utdanning, prøver å lage en karriere og forbedre levekårene, og forlater barn til senere.

Det er åpenbart at økonomien og kvaliteten på sosialsektoren ikke er de eneste faktorene som påvirker demografi og fødselsrate. Livsvalgene som oppmuntres i familien og av vår kultur og utdanning, har også en enorm innvirkning. Alle nivåer av regjeringen, det sivile samfunn og presteskaper i alle våre tradisjonelle religioner må bidra til dette.

Støtte til barnefamilier er vårt grunnleggende moralske valg. En flerbarnsfamilie må bli en norm, den underliggende sosiale filosofien og fokus for statlig strategi. (*Applaus.*) Jeg slutter meg til applausen.

Vi må sikre en bærekraftig vekst i fødselsraten de neste seks årene. Med dette målet i sikte vil vi ta ytterligere beslutninger om utdanningssystemet, samt regional og økonomisk utvikling. Jeg vil snakke om å støtte familier og forbedre livskvaliteten deres i nesten alle deler av talen. Vær snill å bære over med meg, for jeg har knapt begynt. Alt jeg allerede har sagt er også viktig, men nå skal jeg snakke om de viktigste sakene.

Jeg vil begynne med et stort problem, for å si det mildt, som er den lave inntekten som mange store familier opplever. I 2000 levde mer enn 42 millioner russere under fattigdomsgrensen, men situasjonen har endret seg dramatisk siden da. Ved utgangen av fjoråret falt antallet mennesker som lever under fattigdomsgrensen til 13,5 millioner, noe som også er mye. Men vi er hele tiden fokusert på å finne en løsning på dette problemet.

En rekke tiltak er vedtatt relativt nylig. For eksempel ble det innført en enkelt månedlig godtgjørelse for lavinntektsfamilier 1. januar 2023. Den utbetales fra mor blir gravid til barnet fyller 17 år. I fjor mottok mer enn 11 millioner mennesker det.

Vi har drastisk forenklet prosedyren for å inngå en sosial kontrakt, og prioriterer store familier. Nå kan en søknad om en sosial kontrakt sendes inn via nettstedet Gosuslugi (offentlige tjenester) med et minimumssett med dokumenter. Vi vil arbeide for å utvide tilgjengeligheten av denne tjenesten, noe som vil kreve ekstra finansiering til en verdi av 100 milliarder rubler. Disse pengene er allerede satt av. Generelt er alle ekstraavgiftene jeg skal nevne budsjettet.

For å gjenta, fattigdom er fortsatt et akutt problem som nå direkte påvirker mer enn 9 prosent av befolkningen. Ifølge eksperter er fattigdomsraten blant familier med mange barn omtrent 30 prosent. Vi må sette klare mål og konsekvent oppnå dem. Innen 2030 må den generelle fattigdomsraten i Russland være under 7 prosent, og for store familier må den ikke være mer enn 12 prosent, eller mindre enn halvparten av dagens 30 prosent. Det vil si at vi må legge særlig vekt på innsatsen for å redusere fattigdom, først og fremst for familier med mange barn.

Jeg vet at å overvinne fattigdom ikke er lett og er en absolutt systemisk og multi-vektor innsats. Så, for å gjenta, er det viktig å sørge for at alt vi gjør på dette området, og hvert verktøy vi bruker, er effektivt og gir konkrete virkelige resultater for våre ansatte og våre familier.

Det vi trenger er en uavbrutt innsats for å forbedre livskvaliteten til barnefamilier og støtte fødselsraten. For å nå dette målet vil vi lansere et nytt nasjonalt prosjekt med tittelen "Familie".

Jeg vil nå snakke om en rekke konkrete tiltak.

For det første, i tillegg til føderale programmer, implementerer russiske regioner egne tiltak for å støtte barnefamilier. Fremfor alt vil jeg takke mine kolleger for dette arbeidet og foreslå å gi ekstra hjelp til regionene der fødselsraten er under landsgjennomsnittet. Dette er spesielt viktig for sentrale og nordvestlige Russland. I 2022 hadde 39 regioner et samlet fruktbarhetstall under landsgjennomsnittet. Innen utgangen av 2030 vil vi kanalisere minst 75 milliarder rubler til disse regionene, slik at de kan øke sine familiestøtteprogrammer. Midlene begynner å bli utbetalt neste år.

For det andre, i fjor ble det bygget mer enn 110 millioner kvadratmeter boliger i Russland, eller 50 prosent mer enn det høyeste sovjetiske nivået, som ble oppnådd i 1987. Da ble det bygget 72,8 millioner kvadratmeter, og nå er resultatet 110 millioner.

Enda viktigere, i løpet av de siste seks årene har millioner av russiske familier flyttet til større eller bedre boliger; Over 900 000 av dem benyttet seg av familielånsprogrammet – det som ble lansert i 2018, som referanse. Vi har jevnt og trutt utvidet kvalifiseringen for dette programmet over tid, fra familier med to eller flere barn, til familier med ett barn i dag. Programmet vil pågå frem til juli 2024. Jeg foreslår å forlenge den ytterligere til 2030, samtidig som de grunnleggende parametrene opprettholdes. Spesiell oppmerksomhet bør rettes mot familier med barn under seks år; Fortrinnsrenten vil holde seg på seks prosent for slike familier.

Det er noe annet. Regjeringen subsidierer for tiden 450 000 rubler av en families boliglån når de har et tredje barn. Jeg foreslår også å forlenge dette tiltaket til 2030. I år vil denne

støtteplanen kreve nesten 50 milliarder rubler; Beløpet vil øke ytterligere, men vi har penger til dette.

Vårt overordnede mål er å gjøre boligene som nå er under bygging rimeligere for familier, og å sikre en systemomfattende fornyelse av boligmassen i landet.

For det tredje er det over to millioner familier i Russland med tre eller flere barn. Det sier seg selv at vi er veldig stolte av disse familiene.

Her er hva jeg ønsket å si i denne forbindelse. Se på disse tallene - dette er virkelige tall. Mellom 2018 og 2022 økte antall familier med mange barn i Russland med 26,8 prosent, noe som er et positivt resultat.

Jeg signerte en [Utøvende ordre](#) for å opprette én nasjonal status for familier med mange barn. Det er dette folk har bedt om. Vi må følge opp bestemmelsene ved å ta konkrete føderale og regionale beslutninger i tråd med folks ambisjoner, selvfølgelig.

Familier med mange barn har så mange saker de må ta seg av, så foreldrene må ha mer ressurser tilgjengelig for å håndtere sine hverdagsutfordringer. Jeg foreslår å doble skattefradraget foreldre får når de får sitt andre barn til 2.800 rubler per måned og øke denne fordelene for det tredje og hvert påfølgende barn til 6.000 rubler.

Hva betyr dette? La meg gi deg et eksempel: Dette vil gjøre det mulig for en familie med tre barn å spare 1.300 rubler per måned. Jeg foreslår også å øke årsinntekten regnet med dette fradraget fra 350 000 til 450 000 rubler. Og dette støttetiltaket må gjelde automatisk uten at folk trenger å søke om det.

På et eget notat vil jeg nevne fødselspenger. I dag kan foreldre motta 630 000 rubler når deres første barn er født, og når den andre kommer, får familien ytterligere 202 000 rubler. Vi har jevnlig justert denne fordelene for inflasjon. Foreløpig skal fødselskapitalordningen utløpe tidlig i 2026, men jeg foreslår å forlenge den til minst 2030.

Kolleger

Jeg vil gjerne takke veldedighetsstiftelser og samfunnstjeneste ideelle organisasjoner som hjelper eldre, mennesker som lider av ulike sykdommer og barn med nedsatt funksjonsevne. De har gjort mye for å løfte spørsmålet om langsiktig omsorg på nasjonalt nivå. Det var de som stadig tok opp disse spørsmålene.

Jeg tror at vi trenger å tildele mer føderale midler til dette systemet og følge en enkelt høy standard på omsorg. Dette inkluderer å forbedre tilgjengeligheten for rundt en halv million russere som har størst behov for denne typen hjelp.

Innen 2030 må vi sørge for at 100 prosent av de som trenger denne typen langsiktig omsorg, kan dra nytte av det.

For tiden har gjennomsnittlig levealder i Russland oversteget 73 år. Vi er tilbake på det nivået vi var på før covid-19-pandemien. I 2030 bør forventet levealder i Russland være minst 78 år, og i fremtiden, som vi planla, vil vi nå nivået på 80 pluss.

Spesiell oppmerksomhet bør gis til landlige områder og regioner der forventet levealder fortsatt er lavere enn gjennomsnittet i Russland. Det nasjonale prosjektet Langt og aktivt liv vil fokusere på å nå disse målene. Det er spesielt viktig å forlenge den sunne og aktive perioden i en persons liv, slik at han eller hun kan nyte familieaktiviteter, være sammen med kjære, barn og barnebarn.

Vi vil fortsette å gjennomføre føderale prosjekter for å bekjempe hjerte- og karsykdommer, kreft og diabetes.

Videre foreslår jeg å lansere et nytt omfattende program for å beskytte morskap og hjelpe barn og unge til å opprettholde god helse, inkludert deres reproduktive helse, sikre at barn blir født sunne og vokser opp til å bli sunne voksne, og produsere sunne barn i fremtiden.

Det nye programmet bør prioritere å utvide det nasjonale nettverket av kvinnehelseklinikker og oppgradere perinatale sentre, barneklubber og sykehus. Totalt vil vi i løpet av de neste seks årene i tillegg tildele mer enn en billion rubler til bygging, reparasjon og utstyr av helsetjenester alene.

Neste. Antallet russere som regelmessig driver med sportsaktiviteter har økt betydelig de siste årene. Dette er en av våre store prestasjoner. Vi må oppmuntre folk som tar ansvar for egen helse. Så tidlig som neste år vil vi innføre skattefradrag for de som regelmessig gjennomgår planlagte medisinske undersøkelser, samt bestå standard GTO fysisk kondisjonstest.

Husker du dette populære slagordet? Alle husker den vitsen: «Slutt å drikke – begynn å gå på ski!» Ser ut til å være tilfelle, tiden er nå. Forresten, når det gjelder drikking, har vi oppnådd et merkbart, positivt resultat. Faktisk har vi betydelig redusert forbruket av alkohol, først og fremst sterk alkohol, uten å pålegge noen ekstreme restriksjoner, noe som absolutt bør forbedre helsen til nasjonen.

Jeg foreslår å kanalisere føderale penger til å bygge minst 350 ekstra idrettsanlegg hvert år i regionene, først og fremst i små byer og landlige områder. Dette kan omfatte flerbrukslokaler, samt strukturer som kan reises raskt for å bli brukt av barn, voksne og familier. Vi vil bevilge rundt 65 milliarder rubler i føderale penger til dette i løpet av de neste seks årene.

Universiteter, fagskoler, skoler og barnehageinstitusjoner må også legge forholdene til rette for å drive idrett. Forresten, mange av våre barnehager åpnet tilbake i sovjettiden og trenger oppussing. Neste år vil vi lansere et stort renoveringsprogram for dem. Jeg har hørt om dette problemet fra folk jeg snakker med hele tiden.

Når det gjelder skolene, trenger rundt 18.500 bygninger større reparasjoner. Vi vil hjelpe regionene med å håndtere etterlepet av problemer i denne sektoren, slik at de kan bytte fra presserende til planlagte reparasjoner. Skal vi dømme etter det som er oppnådd så langt, er vi på rett vei. Totalt vil vi bevilge over 400 milliarder rubler for å gjennomføre større reparasjoner i barnehager og skoler.

I tillegg til dette foreslår jeg å pusse opp eller åpne legerom på skoler som har behov for denne typen tjenester. I dag mener jeg at i 2022–2023 hadde bare 65 prosent av 39.000 skoler vi har (og vi har 39.440 skoler totalt) medisinske fasiliteter, noe som betyr at vi har rom for forbedring her.

Det er et annet viktig tema. Mange storbyer vokser raskt, noe som igjen øker belastningen på deres sosiale tjenester. Mange skoler har måttet bytte til doble eller til og med triple skift. Selvfølgelig er dette en utfordring, og vi må håndtere den. Vi må engasjere føderale ressurser for å løse dette problemet ved å bygge minst 150 skoler og over 100 barnehager i de verst berørte byene som står overfor overfylte utdanningsinstitusjoner.

Kolleger

Drømmene og prestasjonene til våre forfedre er innen rekkevidde, og vi kan være stolte av disse prestasjonene, mens det er ambisjonene til vår yngre generasjon som vil avgjøre fremtiden til landet vårt. Deres oppvekst, deres suksesser, deres moralske retningslinjer, som kan tåle enhver utfordring, er de viktigste garantiene for Russlands suverenitet og fortsettelsen av vår historie.

Jeg foreslår å konsolidere de positive erfaringene vi har oppnådd med vår ungdomspolitik og lansere et nytt nasjonalt prosjekt i år, Ungdommen i Russland. Dette prosjektet bør fokusere på vårt lands fremtid og jobbe mot den fremtiden. Dette er hva våre lærere ser som sitt kall, sitt store oppdrag, når de innser at de er ansvarlige for yngre generasjoner, og vi er takknemlige for deres uselviske arbeid.

Mentorer spiller en viktig rolle i å få barn til å føle at de er en del av et forent team og i å gi dem støtte i livet. Jeg foreslår å etablere en 5,000 rubel månedlig føderal fordel for rådgivere til styremedlemmer som konsulterer dem om barns utvikling på skoler og høyskoler, med en lanseringsdato 1. september 2024. Dette blir et nytt støttetiltak. Jeg foreslår også at vi implementerer støttetiltak for klasselærere på skoler, så vel som for gruppeveiledere, både på høyskoler og tekniske skoler, i samfunn med en befolkning på mindre enn 100.000 mennesker. Slike samfunn trenger spesiell oppmerksomhet, og faktisk faller de fleste småbyer og landsbyer over hele Russland i denne kategorien. Så fra 1. mars 2024 foreslår jeg å doble den føderale betalingen for klasseledelse og gruppetilsyn til kvalifiserte utdanningsarbeidere til 10 000 rubler.

Det er en ting til jeg vil legge til. I 2018 fastsatte mai-ordrene kravene til lønn til lærere og andre offentlige ansatte basert på en gjennomsnittlig månedlig inntekt fra sysselsetting i en bestemt region i Russland. Disse bestemmelsene i de såkalte mai-ordrene må fortsatt følges strengt. Samtidig må vi forbedre lønnssystemet i offentlig sektor og øke inntektene til de ansatte.

Gjennomsnittslønnen i økonomien varierer fra region til region, noe som betyr at folks inntekter i offentlig sektor noen ganger er vidt forskjellige, selv i nabolandene i føderasjonen. Men jobbene til lærere og leger er vanskelige og krever at de tar ekstremt ansvar uansett hvor de er. Uten tvil er denne store forskjellen i lønn mellom regioner urettferdig.

Jeg vet at det er en gammel, komplisert og kapitalkrevende problemstilling, hvis jeg kan ta det opp på denne måten. Jeg har diskutert dette med mine kolleger fra føderale byråer, regionledere, lærere, leger og andre fagfolk. Og det er klart vi må gjøre noe med det.

Jeg vil ikke gå i detalj nå, men det er absolutt en komplisert sak. Stortingsrepresentantene og regjeringen vet hva jeg snakker om. Jeg ber regjeringen i 2025 samordne en ny betalingsordning for offentlig ansatte innenfor eksisterende pilotprosjekter i regionene og fatte en endelig beslutning for landet som helhet i 2026.

En egen sak har å gjøre med å skape ytterligere insentiver for å tiltrekke unge fagfolk til skoler der de vil se faglige og karrieremuligheter. For dette formål vil vi godkjenne målrettede tildelinger på over 9 milliarder rubler fra det føderale budsjettet for å forbedre infrastrukturen til lærerutdanningsuniversiteter.

Vårt system for skoleutdanning har alltid vært kjent for sine innovative lærere og unike undervisningsmetoder. Det er lag av slike lærere som skal være med på å skape fremtidsrettede skoler. Byggingen av de første lederskolene av denne typen vil begynne i år i Ryazan, Pskov, Belgorod, Nizhny Novgorod og Novgorod. De vil senere bli bygget i alle de føderale distriktene, i Det fjerne østen, Sibir og Donbass. Totalt skal vi åpne 12 slike skoler innen 2030.

Når det gjelder pedagogisk innhold, må arbeidsbelastningen til barna våre være rimelig og balansert. Og det er definitivt ikke bra når barn blir lært en ting i timene og spurt helt andre ting under eksamen. Denne uoverensstemmelsen, for å si det mildt, mellom læreplanen og spørsmålene som stilles under eksamener, som dessverre skjer, tvinger foreldre til å ansette private veiledere, som ikke alle familier har råd til. Jeg ber våre kolleger i regjeringen om å jobbe sammen med lærere og foreldre for å løse dette mest åpenbare problemet.

I den forbindelse vil jeg si noen ord om Unified State Exam, som er gjenstand for bred offentlig diskusjon og debatt, som vi alle vet. Det er sant at mekanismen for enhetlig eksamen må forbedres.

Hva foreslår jeg på dette stadiet? Jeg foreslår å ta et skritt til ved å gi videregående akademikere en ny sjanse. Spesielt vil de ha mulighet til å gjenta en eksamen i et av de enhetlige eksamensfagene før universitetsinnmeldingsperioden avsluttes, slik at de kan sende inn sine nye karakterer på nytt. Slike ting kan virke dagligdagse, men de er faktisk ganske viktige for folket.

Kolleger

I fjor vokste Russlands økonomi raskere enn verdensøkonomien, og vi utkonkurrerte ikke bare de ledende EU-landene, men også alle G7-økonomiene. Her er hva jeg vil bemerke i denne forbindelse: de massive reservene som er opprettet de siste tiårene har hatt mye å gjøre med det.

Andelen ikke-råvareneringer i vekststrukturen ligger nå på godt over 90 prosent, noe som betyr at økonomien har blitt mer kompleks og teknologisk, og dermed mye mer bærekraftig. Russland er Europas største økonomi målt i bruttonasjonalprodukt og kjøpekraftsparitet, og verdens femte største økonomi.

Tempoet og, viktigst av alt, kvaliteten på veksten gjør det mulig å håpe og til og med hevde at vi vil kunne ta et nytt skritt fremover i nær fremtid og bli verdens fjerde største økonomi. En slik vekst bør ha en direkte effekt på husholdningenes inntekter.

Lønnsandelen i nasjonal BNP skal øke i løpet av de neste seks årene. Vi justerer minstelønnen i forkant av inflasjonen og den gjennomsnittlige lønnsveksten i økonomien. Fra og med 2020 har minstelønnen økt med 50 prosent fra 12.000 til 19.000 rubler per måned. I 2030 vil minstelønnen nesten ha doblet seg til 35 000 rubler, noe som sikkert vil gjøre en forskjell i antall sosiale ytelser og lønninger i offentlig og økonomisk sektor.

Vi er klar over risikoene og faktorene som kan føre til en nedgang i økonomisk vekst og vår fremgang generelt. Disse inkluderer først og fremst mangel på kvalifisert personell og vår egen avanserte teknologi og til og med total mangel på det på enkelte områder. Vi må være proaktive i denne forbindelse, så jeg vil diskutere disse to strategisk viktige temaene i detalj i dag.

Jeg vil starte med personell. Russland har en stor ung generasjon. Merkelig nok står vi overfor demografiske problemer knyttet til befolkningsvekst, men har fortsatt en ganske stor ung generasjon. I 2030 vil dette landet ha 8,3 millioner mennesker i alderen 20 til 24 år, og 9,7 millioner, eller 2,4 millioner flere enn nå, i 2035. Dette er uten tvil et resultat av de demografiske tiltakene i tidligere år, blant annet.

Det er viktig at dagens tenåringer blir profesjonelle forberedt til å jobbe i økonomien i det 21. århundre. Dette er fokus for det nye nasjonale personalprosjektet.

Vi har diskutert dette mye, men vi trenger virkelig å styrke koblingen mellom alle utdanningsnivåer fra skole til universitet. De skal fungere som en for et felles resultat. Selvfølgelig er involvering av fremtidige arbeidsgivere viktig. Det er lansert et karriereveiledningssystem på alle landsdekkende skoler i år. Sjetteklassinger og oppover kan bli kjent med ulike spesialiteter.

Jeg oppfordrer nå lederne for bedrifter, forskning og medisinske sentre til å oppmuntre skolebarn til å besøke dem. La dem se verkstedene, som jeg ble tilbudt å gjøre under en av mine turer, museene og laboratoriene. Vennligst sørg for å delta i denne innsatsen.

Å fremme et nært samarbeid mellom utdanningsinstitusjoner og realøkonomi har veiledet oss i Profesjonalitetsprosjektet for å fremme yrkesopplæring. Det gjorde det mulig for oss å oppdatere utdanningsprogrammer for blant annet luftfarts-, skipsbyggings-, farmasøytisk-, elektronikk- og forsvarsindustrien.

Vi må utdanne om lag en million høyt kvalifiserte arbeidstakere for disse sektorene innen 2028, samtidig som vi sørger for at yrkesopplæringssystemet som helhet går over til disse tilnærmingene, blant annet når det gjelder å utvikle menneskelige ressurser for skoler, sykehus, poliklinikker, tjenestesektoren, turisme, kulturinstitusjoner og kreative næringer.

På et eget notat instruerer jeg regjeringen om å samarbeide med regionene om en ordning for å pusse opp og utruste yrkesopplæringsinstitusjonene. Denne innsatsen må gå utover renovering av utdanningsfasiliteter og også dekke idrettsanlegg, samt studentboliger som betjener disse yrkesopplæringsskolene og høyskolene. Vi vil tildele 120 milliarder rubler i føderal finansiering til disse formålene i løpet av den neste seksårsperioden.

Vi vil også bruke ytterligere 124 milliarder rubler for å utføre større reparasjoner på rundt 800 universitetssovesaler i løpet av de neste seks årene.

Når det gjelder høyere utdanning generelt, er vår oppgave å utvikle forsknings- og utdanningssentre over hele landet vårt. For det skal vi bygge 25 universitetscampuser innen 2030. Vi har allerede diskutert dette, men det tåler å gjentas. Jeg foreslår at vi utvider dette programmet til å bygge minst 40 studentcampuser av den typen.

For å gjøre det, må vi allokere rundt 400 milliarder rubler fra det føderale budsjettet for å sikre at studenter, post-akademikere, fakultetsmedlemmer og unge familier har alt de trenger for å studere, jobbe og oppdra sine barn.

Samlet sett må vi se gjennom alle de forskjellige situasjonene unge mødre eller unge foreldre står overfor i deres liv og bruke denne informasjonen til å finjustere og forbedre offentlige tjenester, sosialsektoren, helsevesenet, samt urban og landlig infrastruktur. Jeg ber regjeringen og regionen om å være varsomme i arbeidet med denne agendaen.

I fjorårets [tale](#) varslet jeg store endringer i måten vårt høyere utdanningssystem fungerer på, og snakket om behovet for å bruke beste nasjonale praksis. Grunnlaget for fremtidig suksess i et yrke legges i de første årene av universitetet, når kjernefagene blir undervist. Jeg tror at vi må tilby de som underviser i disse fagene høyere lønn. Derfor ber jeg regjeringen om å foreslå konkrete modaliteter for å få dette til, og sette i gang et pilotprosjekt fra 1. september.

Dette vil kreve ekstra ressurser. Ifølge foreløpige estimater vil dette utgjøre om lag 1,5 milliarder i år og 4,5 milliarder nedover veien. Vi har priset inn disse beløpene i våre anslag.

Det er viktig for oss å styrke kapasiteten og kvaliteten på det nasjonale høyere utdanningssystemet, for å støtte universiteter som strever etter utvikling. Disse målene nås av vårt prioriterte 2030-program. Midlene til dette er bevilget ut året. Jeg foreslår absolutt å forlenge den i ytterligere seks år og tildele ytterligere 190 milliarder rubler.

Effektivitetskriteriene for deltakende universiteter bør omfatte personell- og teknologiprojekter med Russlands regioner, næringer og sosialsektor, etablering av effektive innovative selskaper og oppstart, og evnen til å tiltrekke seg utenlandske studenter. I tillegg vil vi sikkert vurdere alle russiske universiteter, høyskoler og tekniske skoler etter etterspørselen etter deres kandidater fra arbeidsmarkedet og deres lønnsvekst.

Venner

Jeg har lyst til å si noen ord om det teknologiske grunnlaget for utvikling, og her er vitenskapen absolutt hjørnesteinen. På et møte med forskere fra det russiske vitenskapsakademiet, som markerte sitt 300-årsjubileum i år, sa jeg at selv i de vanskeligste periodene har Russland aldri gitt opp å ta opp sine grunnleggende imperativer, har alltid tenkt på fremtiden, og vi må gjøre det samme nå. Faktisk prøver vi å gjøre akkurat det.

For eksempel har ingen andre land i verden et slikt utvalg av megavitenskapelige fasiliteter som Russland har i dag. Disse sentrene gir unike muligheter for våre forskere og for våre partnere, forskere fra andre land, som vi inviterer til samarbeid.

Russlands vitenskapelige infrastruktur er vårt sterke konkurransefortrinn, både i sammenheng med grunnleggende forskning og i å skape innovasjoner for legemidler, biologi, medisin, mikroelektronikk, kjemikalier og nye materialer, samt for romprogrammer.

Jeg mener at vi bør mer enn doble de totale offentlige og private investeringene i forskning og utvikling, til så mye som to prosent av BNP innen 2030. Dette skal sikre Russlands plass som en av verdens ledende vitenskapelige makter.

Jeg vil gjenta at privat næringsliv samtidig bør øke investeringene i vitenskap, i det minste doble dagens programmer innen 2030. Det er underforstått at disse midlene skal brukes effektivt, bør være medvirkende til å oppnå et bestemt resultat i hvert enkelt forskningsprosjekt. I denne forbindelse må vi bruke den positive erfaringen fra våre føderale forskningsprogrammer innen genetikk og landbruk, samt prosjekter fremmet av Russian Science Foundation.

I lys av dagens mål og utfordringer har vi justert Russlands strategi for vitenskapelig og teknologisk utvikling som vi bruker som utgangspunkt for å lansere nye nasjonale prosjekter for teknologisk suverenitet. Jeg vil gi dere en liste over hovedområdene.

For det første må vi være uavhengige og eie alle de teknologiske nøklene på følsomme områder, som å ivareta folkehelsen og sikre matsikkerhet.

For det andre må vi oppnå teknologisk suverenitet i kritiske sfærer som bestemmer motstandskraften til økonomien vår generelt, for eksempel produksjonsmidler og maskinverktøy, robotikk, alle transportformer, ubemannede luftsystemer, undervanns- og andre systemer, dataøkonomi, innovative materialer og kjemi.

For det tredje må vi skape globalt konkurransedyktige produkter som er avhengige av unike innenlandske innovasjoner, inkludert romfart, kjernekraft og ny energiteknologi. Vi må begynne å jobbe nå for å skape et juridisk miljø som fremmer fremtidens næringer og markeder, for å generere langsiktig etterspørsel - i hvert fall gjennom slutten av inneværende tiår - for høyteknologiske produkter, slik at selskapene har konsistente regler å spille etter.

Det er også viktig å etablere interne kooperative kjeder og internasjonale teknologiske plattformer, å starte serieproduksjon av eget utstyr og komponenter, og å lede geologisk utforskning mot søket etter sjeldne jordarter og andre råvarer for den nye økonomien. Vi har alt dette.

For å gjenta, vi snakker om et strategisk fotfeste for fremtiden, så la oss bruke alle tilgjengelige utviklingsverktøy og mekanismer for å nå disse målene, og for å sikre prioritert budsjettfinansiering. Jeg oppfordrer regjeringen og forbundsforsamlingen til å være oppmerksomme på dette når budsjettet utarbeides. Vennligst alltid behandle dette som en topp prioritet.

Teknologiske suverenitetsprosjekter bør bli en motor for å fornye vår industri og hjelpe hele økonomien til å nå et avansert nivå av effektivitet og konkurransevne. Jeg foreslår å sette målet om å øke andelen innenlandske høyteknologiske varer og tjenester på hjemmemarkedet med 150 prosent innen de neste seks årene, og øke volumet av ikke-råvare- og ikke-energieksport med minst to tredjedeler.

Jeg vil sitere noen flere tall. I 1999 nådde andelen av importen i vårt land 26 prosent av BNP, noe som betyr at importen utgjorde nesten 30 prosent av vårt marked. I fjor var det 19 prosent av BNP, eller 32 billioner rubler. Før 2030 må vi nå et importnivå på ikke mer enn 17 prosent av BNP.

Dette betyr at vi selv må produsere mange flere forbruksvarer og andre varer, inkludert medisiner, utstyr, maskinverktøy og kjøretøy. Vi klarer ikke å produsere alt, og det trenger vi ikke, men regjeringen vet hva den må jobbe med.

Jeg vil påpeke at de neste seks årene skal brutto verdiskaping i industrien øke med minst 40 prosent sammenlignet med 2022. Denne akselererte industrielle utviklingen innebærer etablering av tusenvis av nye bedrifter og moderne høyt betalte arbeidsplasser.

Vi har allerede utarbeidet en slags industriell "meny". Bedriftene som gjennomfører industriprosjekter vil kunne velge egnede støttetiltak, avtaler om investeringsbeskyttelse og insentiver, spesielle investeringskontrakter, en klyngeinvesteringsplattform og lignende. Vi har utviklet og bruker allerede en god del slike virkemidler. Og vi vil videreutvikle disse mekanismene.

I løpet av de neste seks årene vil vi i tillegg tildele 120 milliarder rubler for å subsidiere bedriftens FoU-prosjekter og for å styrke systemet med industrielle boliglån. Vi vil også bruke dette programmet til å bygge og renovere over 10 millioner kvadratmeter industrielt gulvareal.

Jeg vil legge til følgende for sammenligningens skyld, i tillegg til tempoet vi allerede har oppnådd.

Så la oss trekke noen sammenligninger. I Russland bygger vi i dag rundt fire millioner kvadratmeter industrielt gulvareal hvert år. Det er en betydelig indikator på modernisering av vår industrielle kapasitet som den er, og vi vil i tillegg bygge 10 millioner kvadratmeter, som jeg har sagt.

Deretter vil vi investere 300 milliarder rubler i Industrial Development Fund. Vi vil nesten doble kapitalen og vil fokusere oppmerksomheten på å støtte høyteknologiske prosjekter. Minst 200 milliarder rubler vil bli tildelt innenfor rammen av en klyngeinnovasjonsplattform for å subsidiere renten for prosjekter som produserer prioriterte industriprodukter.

Jeg foreslår å øke avskrivningsgrunnlaget for å stimulere til modernisering av industrianlegg i industrien. Det vil utgjøre 200 prosent av utgiftene til russiskprodusert utstyr og FoU. Det høres kanskje kjedelig ut, men jeg vil forklare hva det betyr. Hvis et selskap kjøper russiskproduserte dreiebenker for 10 milliarder rubler, kan det redusere skattegrunnlaget med 20 millioner rubler. Det utgjør betydelig hjelp.

Vi vil fortsette å utvikle industriteknologiparker med fokus på små og mellomstore bedrifter på de prioriterte teknologiske områdene. Det er viktig å utnytte fordelene ved klyngetilnærmingen når bedrifter vokser sammen med sine underleverandører og leverandører, og samarbeidet vil ha en gunstig effekt for alle parter. Jeg vil påpeke overfor regjeringen at vi må lage minst 100 slike plattformer innen 2030. De vil fungere som vekstpunkter i hele det nasjonale territoriet og oppmuntre til investeringer.

Vi har satt oss som mål å øke investeringene i nøkkelsektorer med 70 prosent innen 2030. Vi har forresten hatt god dynamikk her; veldig bra, vil jeg si faktisk. Bra.

I 2021 var den kumulative veksten i investeringene på 8,6 prosent, mot et mål på 4,5 prosent. I 2022 var den på 15,9 prosent, med et mål på 9,5 prosent. I de ni første månedene av 2023 var økningen på 26,6 prosent, da planen for året var 15,1 prosent. Vi må fortsette å bevege oss i forkant av planen.

Vårt banksystem og aksjemarkedet må fullt ut sikre tilførsel av kapital til økonomien, til den virkelige sektoren, blant annet gjennom prosjekt- og egenkapitalfinansiering. I de neste to årene vil industrielle prosjekter verdt mer enn 200 milliarder rubler bli støttet gjennom egenkapitalfond. I hovedsak betyr dette at VEB, RF Development Corporation og flere forretningsbanker vil gå inn i aksjekapitalen i høyteknologiske selskaper og bistå dem i den mest aktive vekstfasen.

Jeg har allerede gitt instruks om å innføre et spesielt børsnoteringsregime for selskaper i prioriterte høyteknologiske næringer. Jeg vil understreke for mine kolleger i Finansdepartementet og sentralbanken at vi må fremskynde lanseringen av denne mekanismen, inkludert kompensasjon for selskapets kostnader knyttet til flytende verdipapirer. Dette må gjøres uten forsinkelse.

Igjen må det russiske aksjemarkedet spille en større rolle som en kilde til investering. Kapitaliseringen skal dobles innen 2030, fra dagens nivå til 66 prosent av BNP. Samtidig er det viktig at enkeltpersoner har mulighet til å bidra til nasjonens utvikling samtidig som de drar nytte av å investere sparepengene sine i lavrisikoprojekter.

En beslutning er allerede tatt: frivillig investering i ikke-statlige pensjonsfond på opptil 2, 8 millioner rubler vil bli forsikret av staten, noe som betyr at avkastning er garantert.

I tillegg vil langsiktige individuelle investeringskontoer bli forsikret opptil 1, 4 millioner rubler. Vi vil utvide det enhetlige skattefradraget til individuelle investeringer i langsiktige finansielle instrumenter opp til 400 000 rubler per år.

Samtidig anser jeg det som hensiktsmessig å lansere et nytt verktøy kjent som et sparebevis. Ved å kjøpe dette produktet vil enkeltpersoner sette inn sparepengene sine i banker i mer enn tre år. Sertifikatet vil være ugjenkallelig; Derfor vil bankene tilby sine kunder en mer attraktiv rente. I tillegg vil innehaverne av sparebevis ha sine penger forsikret av staten opp til 2, 8 millioner rubler, noe som er dobbelt så mye som vanlig bankinnskuddsforsikring.

Jeg vil understreke at alle tiltak for statlig støtte til investeringer, og etablering og modernisering av industrianlegg, bør føre til høyere lønninger og bedre arbeidsforhold, og sosiale pakker for ansatte.

Selvfølgelig, som et prinsipp, må russiske selskaper operere innenfor vår nasjonale jurisdiksjon og avstå fra å flytte midlene sine til utlandet der, som det viser seg, du kan miste alt. Så nå må mine kolleger fra næringslivet og jeg holde idédugnader for å komme opp med måter å hjelpe dem med å få pengene tilbake. Ikke overfør pengene dine dit i utgangspunktet. På denne måten trenger vi ikke å finne ut hvordan vi kan gjenopprette det.

Russiske bedrifter må investere sine ressurser i Russland, dets regioner, i utviklingselskaper og opplæring av ansatte. Vårt sterke og suverene land gir dem uovertruffen beskyttelse for sine eiendeler og kapital.

Et overveldende flertall av næringslivsledere prioriterer nasjonale interesser og er patrioter. Derfor må bedrifter som jobber her i Russland dra nytte av den garanterte ukrenkeligheten til deres eiendom, eiendeler og nye investeringer. Selvfølgelig går innenlandske investeringer og beskyttelse av investeringer hånd i hånd med å forsvare rettighetene til bedriftseiere, og det er vår jobb å gjøre dette til en realitet. Dette vil tjene våre nasjonale interesser og samfunnet

som helhet, så vel som de millioner av mennesker som jobber for private selskaper, enten de er store selskaper eller små og mellomstore bedrifter.

Jeg har sagt dette hele tiden, men la meg gjenta det: ingen, ingen offentlig tjenestemann eller polititjenestemann, har rett til å trakassere folk, bryte loven eller bruke den til personlige, egoistiske mål. Vi må være der for folk, for våre bedriftseiere - jeg snakker om dem akkurat nå. Det er de som skaper arbeidsplasser, gir folk arbeid og betaler lønn. Å være der for andre og hjelpe dem er hva oppdraget til regjeringen handler om.

Kolleger

Små og mellomstore bedrifter spiller en stadig viktigere rolle i å drive økonomisk vekst. I dag står de for over 21 prosent av produksjons-, turisme- og IT-sektorene. Hundrevis av russiske merker har vist fremragende resultater. I fjor var det registrert 1,2 millioner nye SMB-er i Russland.

La meg gjøre oppmerksom på at dette er en femårig høy. Folk ønsker å starte sine egne virksomheter og tro på seg selv, sitt land og deres suksess. Jeg vil understreke at antall unge gründere under 25 år økte med 20 prosent i 2023. Det er nå over 240.000 av dem.

Vi må sørge for å støtte disse kreative og resultatdrevne foretakene for å sikre at gjennomsnittsinntekten for SMB-arbeidere overstiger BNP-veksten de neste seks årene. Dette betyr at disse virksomhetene må forbedre effektiviteten og gjøre et kvalitativt sprang fremover i ytelsen.

Jeg har allerede sagt at vi må fjerne situasjoner der utvidelse av virksomheten blir et tapende forslag for selskaper fordi de må gå fra et strømlinjeformet skatterammeverk med sine gunstige satser til et generelt skatteregime. Når dette skjer, betyr det at staten i utgangspunktet fremmer bedriftsfragmentering eller tvinger bedrifter til å bruke andre midler for å optimalisere sine skatteforpliktelser.

Jeg ber regjeringen om å samarbeide med parlamentarikerne om vilkårene for et amnesti for små og mellomstore bedrifter, som ikke hadde noe annet valg enn å stole på skatteoptimaliseringsordninger etter hvert som de utvidet sin virksomhet.

Det er viktig at disse selskapene unngår praksisen med kunstig, hovedsakelig uredlig, splitting av virksomheter, og omfavner siviliserte og gjennomsiktige operasjoner. For å gjenta, vil det ikke være noen bøter, ingen straffer, ingen sanksjoner, ingen omberegning av skatter for de tidligere perioder. Det er dette amnestiet handler om.

I tillegg instruerer jeg herved regjeringen om å innføre en mekanisme for en gradvis – ikke brå – økning i skattetrykket for selskaper som går over fra den forenklete til den generelle skatteprosedyren fra neste år.

Deretter bestemte vi oss for å innføre et midlertidig moratorium på inspeksjoner. Dette tiltaket har fullt ut berettiget seg selv. Bedrifter som garanterer kvaliteten på sine produkter og tjenester og opptrer ansvarlig med hensyn til sine forbrukere, kan og bør nyte vår tillit.

Så fra 1. januar 2025 tror jeg vi kan oppheve midlertidige moratorier på forretningsinspeksjoner og i stedet, basert på vår erfaring, fullt ut bytte til en risikobasert

tilnærming og forankre det i loven. Hvis det ikke er noen risiko, bør vi bruke forebyggende tiltak og dermed minimere antall inspeksjoner.

Det er mer. Jeg foreslår å gi spesielle kredittferier på opptil seks måneder en gang hvert femte år til små og mellomstore bedrifter, uten å påvirke deres kreditthistorie.

Igjen må vi skape rette forhold for små og mellomstore bedrifter til å vokse dynamisk, og for å forbedre kvaliteten på denne veksten gjennom høyteknologiske former for produksjon. Generelt bør skatteregimet for små og mellomstore industribedrifter lempes på.

Jeg oppfordrer regjeringen til å komme med konkrete forslag i denne forbindelse. Vi har diskutert dette mange ganger. Vennligst gjør det. Forslagene er faktisk formulert.

Jeg vil fremheve arbeidet til små og mellomstore bedrifter i distriktene, i landbrukssektoren. Vi er nå fullt selvforsynt når det gjelder mat, og Russland er ledende på det globale hvetemarkedet. Vi er blant de 20 beste mateksportører. Jeg takker landbruksarbeidere, bønder og spesialister engasjert i landbruket generelt for deres imponerende prestasjoner.

I 2030 bør produksjonen fra det russiske agroindustrielle komplekset vokse med minst en fjerdedel sammenlignet med 2021, og eksporten skal øke med 50 prosent. Vi vil definitivt fortsette å støtte sektoren og programmet for integrert distriktsutvikling, inkludert renovering og modernisering av postkontorer.

Vi vil bruke en spesiell løsning for utvikling av kystregioner. La meg minne om at vi har en «kvote for kjølen»-regel. Det må følges nøye. Som noen av dere her er klar over, snakker vi om at selskapene får kvoter for sjømatproduksjon mot en forpliktelse til å kjøpe nye russiskproduserte fiskefartøy og fornye flåten.

Samtidig mottok det føderale budsjettet i år en betydelig sum penger - rundt 200 milliarder rubler - fra salg av sjømatkvoter. Mr Siluanov er her, og vi har kommet til enighet. Jeg foreslår at en del av disse midlene øremerkes samfunnsutviklingen i kommunene, som ligger til grunn for fiskerinæringen vår.

Kolleger

Under dagens forhold er økt effektivitet på alle områder av arbeidsproduktivitet direkte knyttet til digitalisering og bruk av AI-teknologi, som sagt. Slike løsninger gjør oss i stand til å skape digitale plattformer for å effektivisere samhandlingen mellom mennesker, næringsliv og staten på best mulig måte.

Så vi må skape en plattform som vil hjelpe folk til å bruke egenskapene til vårt helsevesen for å holde helsen i sjakk og forbli sunn gjennom hele livet. For eksempel vil de kunne bruke data fra sine digitale identiteter til eksternt å be om og motta råd fra spesialister ved føderale medisinske sentre, og allmennleger vil kunne danne et omfattende bilde av pasientens helse, forutsi mulige sykdommer, forhindre komplikasjoner og velge individuell, og dermed mer effektiv behandling.

Alt jeg sier er ikke et bilde på en fjern fremtid. Disse praksisene blir introdusert på våre ledende medisinske sentre i dag. Målet er å bruke dem i hele landet og gjøre dem tilgjengelige for alle.

Jeg mener at vi innen 2030 må formulere digitale plattformer i alle større økonomiske sektorer og på samfunnsområdet. Disse og andre omfattende oppgaver vil bli adressert innenfor rammen av det nye nasjonale prosjektet The Economy of Data. Vi vil tildele minst 700 milliarder rubler for å implementere det i løpet av de neste seks årene.

Slike teknologier og integrasjonsplattformer gir store muligheter for økonomisk planlegging og utvikling av individuelle sektorer, regioner og byer, samt for effektiv styring av våre programmer og nasjonale prosjekter. Det viktigste er at vi kan fortsette å fokusere innsatsen fra alle regjeringsnivåer på interessene til hver enkelt person og hver familie, og proaktivt gi statlige og kommunale tjenester til våre folk og bedrifter i en praktisk form og så raskt som mulig.

Russland er faktisk en av verdens ledende innen digitale offentlige tjenester allerede. Mange land, også europeiske, har ennå ikke nådd vårt nivå. Men vi har ingen intensjoner om å bremse.

Kunstig intelligens er et viktig element i digitale plattformer. Også her må Russland være selvforsynt og konkurransedyktig. Det er allerede signert en presidentordre som godkjenner den oppdaterte versjonen av den nasjonale strategien for utvikling av kunstig intelligens. Dokumentet setter nye mål, inkludert behovet for å sikre teknologisk suverenitet på slike revolusjonerende felt som generativ kunstig intelligens og store språkmodeller. Praktisk anvendelse av slike systemer lover å produsere et reelt gjennombrudd i økonomien og den sosiale sfære, og det skal det også. For dette må vi øke databehandlingsressursene våre. Innen 2030 bør den totale kapasiteten til innenlandske superdatamaskiner være minst 10 ganger større. Dette er et helt realistisk mål.

Vi må oppgradere hele infrastrukturen i dataøkonomien. Jeg vil be regjeringen foreslå konkrete tiltak for å støtte bedrifter og oppstartsbedrifter som produserer datalagrings- og prosesseringsutstyr og utvikler programvare. Investeringer i innenlandsk IT bør vokse minst dobbelt så raskt som den generelle økonomiske veksten.

Forholdene må opprettes for å tillate russere å dra nytte av digital teknologi, ikke bare i megabyer, men også i mindre byer, i landlege samfunn og i fjerntliggende områder, langs føderale og regionale hovedveier, samt lokale veier. Jeg refererer til behovet for å gi tilgang til høyhastighetsinternett nesten overalt i Russland i løpet av det neste tiåret. For å løse denne oppgaven må vi utvide satellittkonstellasjonen vår betydelig, som vi vil tildele 116 milliarder rubler for.

Kolleger

Nå vil jeg dvele ved regional utvikling. Hva er mine forslag i denne saken? Vår prioritet er å senke gjeldsbyrden i de russiske regionene. Jeg mener vi må avskrive to tredjedeler av gjelden regionene skylder med såkalte budsjettlån. Ifølge våre prognoser vil dette tillate dem å spare rundt 200 milliarder rubler årlig mellom 2025 og 2028.

La meg gjøre oppmerksom på at disse besparelsene må brukes til et bestemt formål – regionene bør kanalisere dem inn i støtte til investeringer og infrastrukturprosjekter. Kolleger, jeg vil gjerne trekke oppmerksomheten til dette punktet.

Videre lanserte vi i 2021 et program verdt 500 milliarder rubler for å utstede lån til infrastrukturbudsjett og fortsatte med å utvide det til en billion rubler. Som du husker, drar regionene nytte av en rente på 3 prosent på disse lånene med en løpetid på opptil 15 år. For et flott utviklingsverktøy. Disse midlene går til utviklingsprosjekter, og regionene har verdsatt denne mekanismen for effektiviteten. Det blir ingen avskrivninger for disse lånene, men i år vil regionene begynne å betale dem tilbake. Jeg foreslår å investere pengene de returnerer til det føderale budsjettet i regionene ved å utstede nye infrastrukturbudsjettlån. Samlet sett vil vi utvide vår portefølje av infrastrukturlån for Russlands regioner fra 2025 med minst 250 milliarder rubler per år.

Jeg mener også at regionene må ha større innflytelse når det gjelder å forvalte midlene de har til rådighet for å oppfylle nasjonale prosjekter.

La meg gi deg et eksempel: en region oppgraderer en poliklinikk og gjør en god jobb med å pusse den opp. Hvis det ikke brukte alle midlene som ble tildelt for dette, ville det ikke måtte returnere resten til det føderale budsjettet. I stedet kan den bruke dem til å kjøpe utstyr til den renoverte klinikken eller til andre formål.

Selvfølgelig vil vi støtte regionene slik at de kan frigjøre potensialet sitt ved å lansere prosjekter i realøkonomien og infrastrukturutvikling som utviklingsdrivere for disse områdene.

I dag gjennomfører ti regioner i føderasjonen som har lav finanspolitisk kapasitet skreddersydde sosioøkonomiske utviklingsprogrammer. Jeg ber regjeringen om å fornye disse programmene for en ny seksårsperiode.

Innen 2030 må alle våre regioner oppnå økonomisk selvforsyning. La meg gjenta at dette handler om rettferdighet og å tilby folk like muligheter, samt å garantere høy levestandard over hele landet.

Kolleger

Som dere kan se, krever store planer store utgifter. Store sosiale, demografiske og økonomiske investeringer vil bli gjort, samt investeringer i vitenskap, teknologi og infrastruktur.

I den forbindelse vil jeg drøfte skattesystemet. Det sier seg selv at det må sikre flyten av ressurser for å møte nasjonale mål og for å gjennomføre regionale programmer. Den er utformet for å redusere ulikhet ikke bare i samfunnet, men også i den sosioøkonomiske utviklingen av føderasjonens bestanddeler, og å ta hensyn til individuelle inntekter og bedriftsinntekter.

Jeg foreslår å utvikle tilnærminger for å modernisere skattesystemet og fordele skattebyrden mer rettferdig overfor de med høyere individuelle inntekter og bedriftsinntekter.

Motsatt må vi redusere skattetrykket for familier, blant annet gjennom fradrag, som jeg nevnte tidligere i dag. Vi må stimulere bedrifter som investerer i vekst og i infrastruktur og sosiale prosjekter. Det er også viktig å tette smutthull som brukes av enkelte selskaper for å unngå skatt eller underrapportere sine skattepliktige inntekter. Jeg oppfordrer statsdumaen og regjeringen til å sende inn et konkret sett med forslag for å løse disse sakene snart. I

fremtiden, med tanke på de vedtatte endringene, foreslår jeg å innføre viktige skatteparametere til 2030 for å sikre et stabilt og forutsigbart miljø for å gjennomføre noen investeringsprosjekter, inkludert langsiktige. Det er dette næringslivet etterspør under våre direkte kontakter.

Kolleger

Beslutninger om økonomisk støtte til regionene og økonomisk vekst bør utformes for å forbedre livskvaliteten i alle konstituerende enheter i føderasjonen. Vi har allerede fornyet spesielle programmer for utvikling av regioner som Nord-Kaukasus og Kaliningrad-regionen, Donbass og Novorossiya, Krim og Sevastopol, Arktis og Det fjerne Østen til 2030. Det er utarbeidet masterutviklingsplaner for 22 byer og storbyområder i Det fjerne Østen, og det samme arbeidet pågår for arktiske samfunn.

Nå må vi ta neste steg. Jeg foreslår å lage en ny liste over mer enn 200 byer og tettsteder, med en masterplan som skal utvikles og settes i verk for hver av dem. Samlet sett bør utviklingsprogrammet strekke seg over rundt 2000 lokalsamfunn, inkludert landsbyer og småbyer. Hver politikk for å støtte regionene som jeg nevnte i dag, inkludert infrastrukturen, bør gjelde i disse tilfellene.

Jeg vil henvende meg til lederne for regionene nå. Disse ressursene bør blant annet brukes til å utvide kommunenes kapasitet. Jeg husker at jeg møtte lederne for noen kommuner på deres forum her i Moskva. Det lokale forvaltningsnivået har en spesiell rolle og et særlig ansvar. Det inkluderer etatene og organene der russerne går med sine daglige behov. Jeg vil takke våre ordførere, distriktssjefer og lokale varamedlemmer for deres arbeid, for deres oppmerksomhet til folks behov. Og jeg vil spesielt anerkjenne de ansatte i kommunene som jobber i umiddelbar nærhet av kampsonen og deler all motgang med lokalbefolkningen.

Lokalbefolkningen bør faktisk være medskapere av sine lokale byutviklingsplaner. Kommunene må trappe opp bruken av mekanismer der innbyggerne kan stemme over prosjekter, anlegg eller problemer som krever prioritert finansiering. Jeg foreslår å øke den føderale og regionale medfinansieringen av folks prosjekter som dette.

Vi vil også forlenge, til 2030, den nasjonale konkurransen om beste prosjekter for å skape et komfortabelt bymiljø i små byer og historiske samfunn.

Totalt vil vi forbedre mer enn 30.000 offentlige rom i Russland de neste seks årene. Jeg vil be regjeringen om å gi ytterligere støtte til regionene som renoverer lokale fyllinger, parker, hager og historiske sentrumsområder. Vi vil bevilge 360 milliarder rubler til store landskapsarkitektur- og forbedringsprosjekter som dette.

Gamle bygninger, eiendommer og kirker er den synlige legemliggjørelsen av vår nasjonale identitet, et uløselig bindeledd mellom generasjoner. Jeg vil be regjeringen, Stortinget og relevante statsrådsutvalg om å involvere allmennheten og gjennomgå regelverket for vern og bruk av kulturminner. Eventuelle åpenbart overflødige eller motstridende krav må elimineres. I noen tilfeller kan et stykke kulturarv smuldre rett foran øynene våre, men formelt gjør slike ufullkomne forskrifter det umulig å iverksette umiddelbare tiltak for å redde den.

Jeg foreslår å utvikle et langsiktig program for å bevare Russlands kulturarvsteder, og jeg håper det vil dekke en 20-årsperiode og inkludere støttetiltak for mennesker, bedrifter og

offentlige foreninger som er villige til å investere sitt arbeid, tid og penger i å gjenopprette landemerker.

I år vil vi teste disse mekanismene som en del av et pilotprosjekt utført av DOM. RF Development Institution som dekker fem regioner: Trans-Baikal Territory, Novgorod, Ryazan, Smolensk og Tver regioner. Vårt mål er å reparere minst tusen kulturminner over hele landet innen 2030, og gi dem en forlenget levetid slik at de kan tjene mennesker og pynte våre byer og landsbyer.

Vi vil sørge for å holde store kulturrelaterte prosjekter i gang ved å fortsette å finansiere dem. Vi vil gjennomføre infrastrukturoppgraderinger for museer, teatre, biblioteker, klubber, kunstskoler og kinoer. Kreative film-, online- og sosiale medieprosjekter innen utdanning, bevisstgjøring, historie og andre områder vil motta over 100 milliarder rubler i løpet av de neste seks årene.

Jeg foreslår å utvide Pushkin-kortprogrammet, som gjør det mulig for skoleelever og unge å få tilgang til filmvisninger, museer, teatre og utstillinger gratis, samtidig som kulturinstitusjoner får et insentiv til å utvide sin virksomhet og lansere nye prosjekter, blant annet ved å nå ut til privat sektor. Jeg ber regjeringen utarbeide ytterligere forslag til dette.

I tillegg til dette vil vi lansere et program som heter Rural Cultural Worker i 2025 på lik linje med Rural Teacher og Rural Doctor-programmene. Folk fortsetter å ta opp dette problemet under møtene våre. En spesialist som flytter til et landlig område eller en liten by, har rett til et engangstilskudd på 1 million rubler eller dobbelt så mye, det vil si 2 millioner rubler, når de flyttes til Russlands fjerne Østen, Donbass eller Novorossiya.

Det er en annen tilleggsbeslutning vi må jobbe med og vedta. Jeg ber regjeringen om å tilby spesielle lånebetingelser for familielån i småbyer, så vel som i regioner som ikke bygger mange boligblokker eller ingen i det hele tatt. Vi må gjøre dette så raskt som mulig og definere hovedvilkårene for disse lånene, inkludert forskuddsbetaling og renter. Jeg ber deg om å holde dette på radaren din; Jeg ser frem til deres forslag.

Videre vil vi fornye målrettede boliglansprogrammer med en rente på 2 prosent for Russlands fjerne Østen, Arktis, Donbass og Novorossija. Spesielle militære operasjonsdeltakere og veteraner vil også ha rett til disse subsidierte lånene.

Vi vil gi separat støtte til de integrerte utviklingsområdene, bygging av boligområder fylt med infrastrukturen i regionene med utilstrekkelig sosioøkonomisk utvikling, der mange av våre vanlige forslag ikke fungerer. For disse områdene vil vi sette av ytterligere 120 milliarder rubler.

I denne forbindelse står vi overfor en annen systemomfattende utfordring. Med den føderale sikkerhetskopien har mange regioner økt tempoet i å flytte beboere fra felleferdige boligblokker betydelig. Totalt har 1,73 millioner mennesker flyttet inn i nye leiligheter de siste 16 årene, og det er viktig å ikke miste denne fremdriften de neste seks årene. Jeg oppfordrer regjeringen til å utarbeide og lansere et nytt program for flytting av beboere fra felleferdige og strukturelt utrygge bygninger.

Når det gjelder boliger og offentlige tjenester, vil vi øke tempoet for å oppdatere infrastrukturen for offentlige tjenester. Totalt 4, 5 billioner rubler, inkludert private midler, vil bli tildelt for disse formålene frem til 2030.

Vi vil fortsette å implementere Clean Water Project. Rent vann er en topp prioritet for mange av våre urbane og landlige områder. Vi snakker først og fremst om en pålitelig tilførsel av drikkevann av høy kvalitet.

Gassdistribusjon er et eget emne. Våre planer inkluderer å gi dette miljøvennlige drivstoffet til byer og distrikter i Yakutia og Buryatia, samt Khabarovsk, Primorye og Trans-Baikal territorier, Murmansk og Amur regioner, det jødiske autonome området, Karelen, og den store russiske byen Krasnoyarsk. Vi vil også levere LNG til Kamtsjatka-territoriet og enkelte andre regioner.

Dette vil naturligvis gjøre det mulig å utvide det sosiale gassforsyningsprogrammet som allerede ble brukt til å bygge infrastrukturen for gassdistribusjon gratis til eiendomslinjene på 1,1 millioner tomter. Søknader vil fortsatt bli akseptert, og vi hjelper berettigede grupper av borgere, inkludert familiene til de som er i den spesielle militære operasjonen, med å installere gassledninger innenfor sine tomter.

På et eget notat er hagebruk ikke-kommersielle partnerskap innenfor grensene til mange lokalsamfunn utstyrt med gassnett. I årevis, noen ganger fra generasjon til generasjon, har folk hatt holdt på tomtene sine, og bygger nå hus der som er egnet for helårsopphold, men de kan ikke koble seg til nettet fordi disse partnerskapene ikke er inkludert i Social Gas Infrastructure Development-programmet.

Dette problemet berører millioner av husholdninger og må løses i våre borgeres interesse, noe som betyr at utviklingsprogrammet for sosial gassinfrastruktur bør utvides til å inkludere dem, og nettet bør utvides til grensene for partnerskapene.

Beboere i fjerntliggende nordlige og fjerne østlige territorier, hvor nettgass ikke vil være tilgjengelig snart, vil også bli støttet. I dag varmer de opp hjemmene sine med kull eller ved. Nå, med statlige subsidier, vil de kunne kjøpe moderne og hjemmeprodusert, miljøsikket utstyr. De mest trengende familiene bør støttes først. Vi vil tildele ytterligere 32 milliarder rubler til disse formålene.

Vi skal utvikle kollektivtrafikken med dagens miljøkrav og senke gjennomsnittsalderen. De russiske regionene vil motta ytterligere 40.000 busser, trolleybusser, trikker og elektriske busser innen 2030. Vi vil bevilge ytterligere 150 milliarder rubler fra det føderale budsjettet til dette fornyelsesprogrammet for offentlig transport.

Vi vil også erstatte skolebussflåten med en hastighet på minst 3000 kjøretøy per år, noe som er spesielt viktig for småbyer og landlige områder. Både innbyggere og kommune- og regionsjefer snakker om dette. Dette programmet er faktisk veldig viktig. Derfor vil vi tildele ytterligere 66 milliarder rubler til kjøp av skolebusser. Og selvfølgelig må de enten være helt laget i Russland eller med høy grad av lokalisering.

Som du vet, har vi klart å redusere skadelige utslipp i atmosfæren i 12 industrisentre i Russland som en del av Clean Air-prosjektet, med 29 flere byer som ble med i det i fjor. Volumet av skadelige utslipp til atmosfæren over hele landet må halveres. Vi vil bevege oss

mot dette målet trinn for trinn. Et omfattende overvåkingssystem for miljøkvalitet vil bli opprettet for å vurdere resultatene.

I løpet av de siste fem årene har tusenvis av kilometer med elver og banker blitt rensset, og skitten avrenning til Volga er nesten halvert. Nå foreslår jeg å sette et mål om å halvere forurensningen av Russlands viktigste vannkilder.

I løpet av de siste fem årene har 128 store deponier i byer og 80 steder med akkumulert miljøskade som bokstavelig talt forgiftet livene til mennesker i 53 regioner i Russland, blitt ryddet. Territoriene til Krasny Bor-deponiet, Baikal Pulp and Paper Mill og Usolye-Sibirskoye har blitt brakt til en sikker tilstand.

I denne forbindelse, kolleger, vil jeg understreke at bare de mest presserende tiltakene har blitt gjennomført så langt på disse stedene, men det er langt fra slutten. Under ingen omstendigheter bør de bli etterlatt i den tilstanden som de er nå. Vi må fullføre dette arbeidet og skape all nødvendig infrastruktur der.

Samlet sett vil vi fortsette å rydde de farligste stedene for akkumulert miljøskade. I løpet av de neste seks årene må minst 50 av disse lokalitetene ryddes.

Det er nødvendig å skape insentiver for bedrifter, innføre grønn teknologi og bytte til en sirkulær økonomi. Dessuten har vi faktisk skapt en avansert avfallshåndteringsindustri fra bunnen av: 250 bedrifter er bygget for å behandle og avhende avfall. Målet innen 2030 er å sortere alt fast avfall og alt som skal sorteres og gjenbruke minst en fjerdedel av det. Vi vil bevilge ytterligere finansiering til disse prosjektene, og sammen med næringslivet skal vi bygge om lag 400 nye avfallshåndteringsanlegg og åtte øko-industriparker.

Hva mer vil jeg si? På møter i Det Fjerne Østen, Sibir og andre regioner snakket folk mye om behovet for å bevare vår rikdom av skogsområder, håndtere ulovlig logging og beskytte skogene våre. Dette problemet er publikum enormt opptatt av. Det er viktig for nesten hver person. Vi konsentrerer alle innsatsen her, og situasjonen endrer seg gradvis.

En svært viktig milepæl – siden 2021 har Russland restaurert mer skog enn de rydder. Jeg vil takke alle frivillige, skole- og universitetsstudenter og alle som plantet trær og deltok i miljøaktiviteter, og selvfølgelig bedrifter som støttet slike prosjekter. Vi vil sikkert fortsette å restaurere skoger, parker og hager, inkludert de omkringliggende storbyområdene og industrisentrene.

Jeg foreslår at dere tar en egen beslutning om å øke lønnene til spesialister som er engasjert i skogsindustrien, meteorologi og miljøvern - alle de som arbeider med de viktigste spørsmålene om miljømessig bærekraft. Vi må ærlig innrømme at de gjør viktig arbeid, men lønnen deres er veldig beskjeden.

For å støtte sivile miljøverninitiativer mener jeg det er nødvendig å etablere et fond for økologiske og miljømessige prosjekter. Det vil starte med tilskudd på totalt en milliard rubler i året.

Vi vil fortsette å arbeide for å bevare spesielt beskyttede naturområder, samt beskytte og gjenopprette bestander av sjeldne og truede arter av flora og fauna. Jeg foreslår at det vurderes å åpne et nettverk av sentre for rehabilitering av skadde og konfiskerte ville dyr.

Innen 2030 skal vi skape infrastruktur for miljøturisme i alle nasjonalparker i landet, inkludert øko-stier og turistturer, helgeturer for skolebarn, friluftslivsområder, museer og besøkssentre.

Vi vil bygge moderne trygge fasiliteter i nærheten av vann også, inkludert Bajkalsjøen. Et helårsanlegg vil åpne der innen 2030. Det er viktig å overholde nullforurensningsprinsippet strengt, det vil si å sikre at ikke noe avfall eller ubehandlet kloakk av noe slag kommer inn i sjøen. Byggingen av Baikal-feriestedet vil være en del av det store prosjektet til Five Seas.

Moderne hotellkomplekser vil også bli synlige på kysten av Kaspiasjøen, Østersjøen, Azovhavet, Svartehavet og Japanhavet. Dette prosjektet alene vil gjøre det mulig å hente inn ytterligere 10 millioner turister i året.

Antallet turister forventes praktisk talt å doble seg til 140 millioner mennesker i året innen 2030 i landet som helhet, med tanke på den dynamiske utviklingen av slike turiststentre som Altai, Kamchatka, Kuzbass, Nordkaukasus, Karelen og det russiske nord. Det er viktig at turismens bidrag til Russlands BNP også vil dobles til fem prosent. Vi vil snart utarbeide flere beslutninger i dette spørsmålet.

Transportinfrastruktur er avgjørende for utviklingen av reiselivet og regionen som helhet. Høyhastighets biltrafikk mellom Moskva og Kazan har allerede åpnet; i år skal vi forlenge ruten til Jekaterinburg, og neste år, til Tyumen. I fremtiden vil en moderne og sikker transportåre krysse hele landet til Vladivostok.

Også mer enn 50 bypass motorveier skal bygges i Russland de neste seks årene. Et annet viktig veiprojekt er absolutt motorveien Dzhubga-Sotsji. Det vil kutte reisetiden fra M-4 Don til Sotsji med tre fjerdedeler - opptil en og en halv time - og vil fremme utviklingen av Svartehavskysten.

Det må jeg si innledningsvis – jeg har kommet til enighet med regjeringen, og det vil jeg si offentlig – at dette er et komplekst og svært kapitalkrevende prosjekt. Det inkluderer mange tunneler og broer; Det er et dyrt prosjekt. Likevel vil jeg be regjeringen om å utvikle en finansieringsordning for det. Sørg for det.

Vi har allerede reparert Russlands føderale veier og nesten 85 prosent av veiene i store storbyområder. Det er viktig at vi fortsetter med dette. Samtidig vil vi i årene som kommer legge særlig vekt på utbedring av fylkesveiene.

Flytrafikken bør bli rimeligere. Vi må øke russernes såkalte luftmobilitet. Innen 2030 skal flytrafikkvolumene i Russland øke med 50 prosent sammenlignet med i fjor.

For dette formål planlegger vi å fremskynde utviklingen av intra- og interregional flytrafikk. I denne forbindelse har regjeringen svært spesifikke instruksjoner: å modernisere infrastrukturen på minst 75 flyplasser, som er mer enn en tredjedel av Russlands flyplasser, i løpet av de neste seks årene, og bevilge minst 250 milliarder rubler i direkte budsjettfinansiering til dette formålet.

Flyflåtene til våre flyselskaper trenger definitivt oppgraderinger ved å legge til våre egne russiskproduserte fly. Disse nye flyene må oppfylle alle moderne krav til kvalitet,

bekvemmelighet og sikkerhet, noe som er en utfordrende oppgave. Vi pleide å kjøpe for mange fly i utlandet i stedet for å utvikle vår egen innenlandske produksjon.

Avansert russisk utvikling innen maskinteknikk, konstruksjon, kommunikasjon og digitale systemer vil også være svært nødvendig for å bygge høyhastighetsbaner. Jeg vil gjerne si noen ord om dette.

Den første høyhastighetsbanen mellom Moskva og St. Petersburg vil passere gjennom Tver og vår gamle hovedstad, Velikij Novgorod. Senere vil vi bygge lignende linjer til Kazan og Ural, til Rostov-til-Don, til Svartehavskysten, til Minsk, vårt broderlige Hviterussland og andre populære destinasjoner.

Den omfattende moderniseringen av det sentrale knutepunktet vil fortsette. Moskvas sentrale diametre, de nye overflatebanelinjene, vil bli en del av et nettverk som forbinder Moskva-regionen med Yaroslavl, Tver, Kaluga, Vladimir og andre regioner med moderne høyhastighetsruter.

Det er også viktig å oppgradere nettverket av store innlands vannveier. Dette bør sikre ytterligere økonomiske effekter med hensyn til turisme, industri, samt utvikling av visse følsomme regioner som er svært viktige for oss, inkludert regionene i det fjerne nord.

Hva kan jeg legge til dette? Moderne infrastruktur gir merverdi og øker markedsverdien for alle nasjonale eiendeler og regioner som betjener transitturiststrømmer, samtidig som det bidrar til å utvikle produksjons- og landbruksanlegg og oppmuntre folk til å bygge eneboliger for husholdningene sine og skape et bedre bomiljø for dem. Dette betyr også nye forretningsmuligheter, også på utenlandske markeder.

I denne sammenheng er det en spesiell sak vi diskuterte under et av møtene jeg hadde. Jeg snakker om ventetidene ved grensekontrollen. Dette har blitt en presserende sak i Russlands Fjerne Østen. Tollklarering må ta 19 minutter i henhold til våre standarder, men i virkeligheten må lastebilsjåfører vanligvis vente i timevis for å krysse grensen.

Våre kolleger fra Samferdselsdepartementet har et konkret mål om å redusere fortollingstiden for godstransport på grensen slik at den ikke overstiger 10 minutter. De nyeste teknologiske løsningene kan få dette til.

Disse kravene er også avgjørende for at transportkorridoren mellom nord og sør skal være effektiv. Denne ruten vil knytte Russland til land i Midtøsten og Asia, og vil være avhengig av motorveier, samt sømløse togforbindelser, fra våre havner i Østersjøen og Barentshavet helt til Persiabukta og Det indiske hav. Vi vil også øke bæreevnen til våre sørgående jernbaner for bedre å utnytte våre havner i Azovhavet og Svartehavet.

Arbeidet med å utvide det østlige driftsdomenet dekker Baikal-Amur Mainline og Trans-Siberian Railway. Vi er i ferd med å lansere den tredje fasen. Vi slakket av på et tidspunkt, hvis du vil unnskyldte dette uttrykket. Faktisk klarte vi ikke å handle når vi skulle, men det er greit - vi må nå ta igjen, og ta igjen vi vil. Disse to jernbanene vil øke sin årlige gjennomstrømningskapasitet fra 173 til 210 millioner tonn innen 2030. Samtidig vil det være et forsøk på å utvide havnene Vanino og Sovetskaya Gavan.

Utviklingen av Den nordlige sjørute fortjener spesiell oppmerksomhet. Vi inviterer utenlandske logistikkelskaper og utlandet til å bruke denne globale transportkorridoren. I fjor nådde godsvolumene langs denne ruten 36 millioner tonn. Kolleger, jeg vil gjerne gjøre oppmerksom på at dette overstiger sovjettiden maksimalt fem ganger over. Vi vil gjøre Den nordlige sjørute operativ året rundt og utvide våre nordlige havner, inkludert Murmansk transportknutepunkt. Dette inkluderer selvfølgelig et forsøk på å utvide vår arktiske flåte.

Severny Polyus (Nordpolen), en unik forskningsisbrytingsplattform, seilte i fjor. I år begynte Baltic Shipyard å bygge Leningrad, en ny atomisbryter. Neste år begynner vi å bygge Stalingrad, som tilhører samme klasse av skip. Når det gjelder Zvezda-verftet i Russlands fjerne østen, bygger det Lider (Leader), en ny generasjon isbryter som vil ha dobbelt så stor kraft som sine forgjengere.

Russlands verft vil oppgradere mye av vår kommersielle flåte, inkludert tankskip, gasstankere og containerskip. Denne innsatsen forventes å gjøre det mulig for russiske bedrifter å effektivisere sin handelsvirksomhet med tanke på det endrede logistikkmiljøet og radikale skift i verdensøkonomien.

Medborgere, venner,

Jeg vil spesielt nevne noe. Jeg møter jevnlig deltakere i den spesielle militære operasjonen, inkludert karriere militært personell og frivillige, samt personer i sivile yrker som ble mobilisert til militærtjeneste. Alle av dem tok opp våpen og reiste seg for å forsvare vårt fedreland.

Dere vet, jeg ser på disse modige mennene, noen ganger svært unge menn, og uten overdrivelse kan jeg si at mitt hjerte flyter over av stolthet for vårt folk, vår nasjon og disse menneskene spesielt. Uten tvil vil folk som dem ikke gi seg, mislykkes eller forråde.

De bør ta ledende posisjoner i systemet for utdanning og oppdragelse av unge mennesker, i offentlige foreninger, statlige selskaper og privateide bedrifter, føderal og kommunal administrasjon. De bør lede regioner og bedrifter, samt store nasjonale prosjekter. Noen av disse heltene og patriotene er ganske lavmælte og reserverte i hverdagen. De skryter ikke av sine prestasjoner, eller snakker stort. Men i sentrale øyeblikk i historien kommer slike mennesker i forgrunnen og tar ansvar. Folk som tenker på landet og lever som ett med det, kan overlates Russlands fremtid.

Du vet at ordet «elite» har mistet mye av sin troverdighet. De som ikke har gjort noe for samfunnet og anser seg som en kaste utstyrt med spesielle rettigheter og privilegier - spesielt de som utnyttet alle slags økonomiske prosesser på 1990-tallet for å fylle lommene - er definitivt ikke eliten. For å gjenta, de som tjener Russland, hardt arbeidende og militære, pålitelige, trofaste mennesker som har bevist sin lojalitet til Russland ved gjerninger, kort sagt, verdige mennesker er den ekte eliten.

I den forbindelse vil jeg kunngjøre et nytt vedtak som jeg mener er viktig. Fra og med i morgen, 1. mars 2024, vil veteranene fra de spesielle militære operasjonene, samt soldater og offiserer som for tiden kjemper i aktive enheter, kunne søke om å være i første klasse av et spesialpersonelloplæringsprogram. La oss kalle det heltenes tid. Når sant skal sies, kom denne ideen til meg da jeg møtte St. Petersburg-studentene som tjenestegjorde i den spesielle militære operasjonen. Dette programmet vil bli bygget i henhold til standardene for våre beste

prosjekter, nemlig Higher School of Public Administration, også kjent som "School of Governors", og Leaders of Russia-konkurransen. Deres kandidater har en tendens til å nå høye stillinger på mange områder, og til og med bli ministre og regionsledere.

Aktive militære medlemmer og veteraner med universitetsgrader og ledererfaring vil være velkomne til å melde seg på, uavhengig av rang eller stilling. Det som betyr noe er at disse individene har vist sine beste egenskaper, har vist at de vet hvordan de skal lede sine kamerater.

Studiet vil begynne i de kommende månedene. Den første kohorten av deltakere vil bli veiledet av ledende tjenestemenn fra regjeringen, presidentens utøvende kontor, føderale departementer og byråer, regionsjefer og våre største selskaper. I fremtiden vil vi utvide slike personelloplæringsprogrammer, lansere lederkurs ved Presidential Academy of National Economy and Public Administration, og jeg anser det hensiktsmessig å heve akademiets status på lovgivningsnivå.

I tillegg vil veteraner og deltakere i den spesielle militære operasjonen ha prioritert rett til å delta i høyere utdanningsprogrammer i sivile spesialiteter ved våre ledende universiteter.

Jeg vil be Forsvarsdepartementet og alle avdelingssjefer om å støtte sine soldater og offiserers interesse for å bli med i det nye personelloplæringsprogrammet, for å gi dem muligheten til å søke og fysisk delta på kurs. Jeg vil bemerke at de spesielle militære operasjonsdeltakerne, inkludert menige, sersjanter og kampoffiserer, allerede er rygggraden i våre væpnede styrker. Og, som sagt, de som har til hensikt å fortsette sin militære karriere vil få prioritert opprykk, innmelding i kommandokurs, militære skoler og akademier.

Venner

Uavhengighet, selvforsyning og suverenitet må bevises og bekreftes hver dag. Dette er vårt ansvar for Russlands nåtid og fremtid, noe ingen andre enn oss kan gjøre. Dette handler om vårt fedreland, våre forfedres moderland, og ingen vil noensinne trenge det og verdsette det slik vi gjør - unntatt våre etterkommere, som vi må gi videre til et sterkt og velstående land.

I løpet av de siste årene har vi lyktes med å bygge et styringssystem, og implementert våre nasjonale prosjekter basert på store mengder data og moderne digital teknologi. Dette har gjort det mulig for oss å øke effektiviteten, håndtere risiko, bygge på hele mengden tilgjengelig informasjon og kontinuerlig finjustere prosjektene og programmene våre mens vi stoler på tilbakemeldinger fra våre ansatte.

Jeg vil takke mine kolleger fra regjeringen, etater og regioner som møysommelig har bygget opp dette systemet i alle disse årene – under pandemien og i møte med sanksjonsaggresjonen mot Russland. Jeg vet at dette var en utfordrende og vanskelig jobb, men hovedpoenget er at det allerede lønner seg. Det ser vi i resultatene.

Vi vil fortsette å følge nettopp denne logikken. Det er nødvendig å godkjenne og koordinere med hverandre alle de nasjonale prosjektene jeg snakket om i dag. Jeg vil igjen understreke at dette ikke er prosjekter av separate avdelinger. De bør arbeide for felles systemomfattende mål og for våre nasjonale utviklingsmål. Når det er sagt, vil jeg be Den russiske folkefronten om å fortsette å overvåke gjennomføringen av beslutninger på alle nivåer i regjeringen.

Jeg vil understreke at hovedresultatet av våre programmer ikke måles i tonn, kilometer eller penger brukt. Det viktigste er at folk ser endringer til det bedre i livet. Omfanget av historiske utfordringer Russland står overfor krever ekstremt tydelig og koordinert arbeid fra staten, sivilsamfunnet og næringslivet.

Jeg anser det som nødvendig å ikke bare utarbeide et budsjettforslag for de neste tre årene, men også å planlegge alle større utgifter og investeringer videre, frem mot 2030. Vi må med andre ord lage en seksårsplan for vår nasjonale utvikling som vi definitivt vil supplere med nye satsinger. Naturligvis vil livet gjøre sine egne tilpasninger til det.

Vi kartlegger langsiktige planer til tross for denne kompliserte perioden, til tross for dagens prøvelser og vanskeligheter. Programmet som jeg la opp til i redegjørelsen i dag, er basert på fakta og tar tak i grunnleggende forhold. Dette er et program for et sterkt, suverent land som ser fremover med tillit. Vi har både ressurser og enorme muligheter til å nå de målene vi setter oss.

Men nå vil jeg understreke det viktigste. I dag er alle disse planene direkte avhengig av våre soldater, offiserer og frivillige – alt militært personell som nå kjemper ved fronten. Det avhenger av motet og besluttsomheten til våre våpenbrødre som forsvarer moderlandet, går på offensiven, beveger seg fremover under ild og ofrer seg for oss, for fedrelandets skyld. Det er våre krigere som i dag skaper de helt vesentlige forholdene for landets fremtid og utvikling.

Dere har vår dypeste respekt, folkens.

Jeg vil gjerne takke alle dere, kolleger og alle borgere i Russland for deres solidaritet og pålitelighet. Vi er en stor familie; Vi står sammen og av denne grunn vil vi gjøre alt vi planlegger og ønsker og drømmer.

Jeg har tro på våre seire, suksesser og Russlands fremtid!

Takk.

(Den russiske føderasjonens nasjonalsang spilles.)